

Szent Simon és Júdás apostolok

2014. október 28.

Bevezető

Ma Szent Simon Tádé és Szent Jakab apostolokat ünnepli a liturgia. Simonról és Júdás Tádéről keveset tudunk. Azt azonban biztos állíthatjuk, hogy vérük ontásáig teljesítették küldetésüket, hirdették Jézust, a feltámadottat. A tanúságtételben követjük e mi őket? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Evangelium után

Szent Simonról keveset tudunk. Szent Lukács evangéliuma és az Apostolok Cselekedetei zélóta, azaz buzgó vagy rajongó jelzővel illeti. Ez a mellékneve arra utalhat, hogy meghívása előtt az ismert zsidó politikai csoportosuláshoz – a zélótákhoz – tartozott, akik erőszakos megmozdulásoktól sem riadtak vissza a Rómától való függetlenségük visszaszerzésében. A legenda szerint Perzsiában szenvedett vértanúságot.

Szent Júdás Tádé a tizenkét tanítvány egyike, Jézus rokona, unokatestvére. Az áruló Júdástól való megkülönböztetésül nevezi az evangélium Tádénak. Az evangélium szerint Mária, így Jézus közeli rokona. Ismert két unokája. Ő a Júdás levél szerzője.

Ennyit róluk.

És valami fontosat Jézusról is.

Ezekben a napokban történt, amikor kiválasztotta apostolait, hogy kiment a hegyre imádkozni. Az egész éjszakát Isten imádságában töltötte. Amikor megvirradt, odahívta magához tanítványait, és kiválasztott közülük tizenkettőt, s apostoloknak nevezte őket. – Hallottuk az evangéliumban.

Urunk Jézus minden komoly döntését megelőzte az imádság. Arra tanít, hogy csak akkor dönthetünk helyesen, ha bennünk a Szentlélek működik. Időre van szükségünk, amíg átjár minket, hogy a folytonosan a világhoz igazodó énünk ismét bekapcsolódjon az eredeti „áramkörbe”, vagyis Isten szentháromságos élete működjék bennünk.

Azzal a gondolattal is „eljátszhatunk”, hogy vajon a kiválasztás miatt imádkozott, vagy éppen az imádság közben értette meg, hogy ki kell őket választania. Ha igazán jó gondolatokat szeretnénk kapni, forduljunk Ahhoz, Akitől elleshetjük, miként kell életünk, s az Élet dolgairól vélekednünk.

Ámen

F. F.